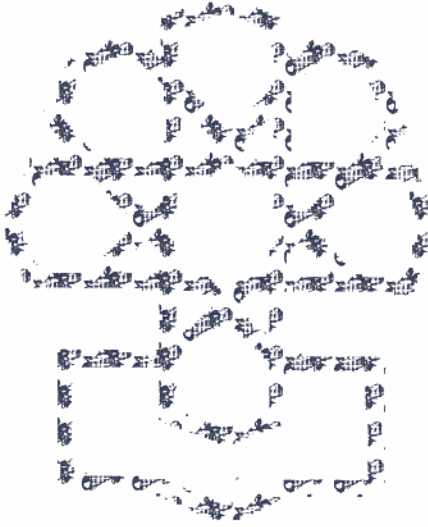

۱۲۵۳

۱۲۵۲

گزارش کارشناسی پیرامون
چگونگی دریافت و تخصیص اعتبار
موضوع قانون نحوه معاینه پزشکی مشمولان
خدمت وظیفه عمومی

معاونت پژوهشی

فروردین ۱۳۷۵

کار: دفتر بررسیهای حقوقی

کد گزارش: ۲۰۰۱۲۵۳

چگونگی دریافت و تخصیص اعتبار موضوع قانون
نحوه معاینه پزشکی مشمولان خدمت وظیفه عمومی

عنوان طرح

شماره ترتیب چاپ: ۱۸۴۸

شماره چاپ سابقه: —

شماره دفتر ثبت: ۵۸۱

تاریخ چاپ: ۱۳۷۴/۱۱/۷

کمیسیونهای ارجاعی: امور دفاعی - اموراتصادی

و دارای و تعاون - امور بهداری و بهزیستی

مشخصات طرح

درباره لایحه چگونگی دریافت و تخصیص اعتبار موضوع قانون نحوه معاینه پزشکی مشمولان خدمت وظیفه عمومی

کد گزارش: ۲۰۰۱۲۵۳

۱- مقدمه

هدف از تقدیم لایحه

با عنایت به خودگردانی واحدهای درمانی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی و عدم دریافت کمک بابت خدمات رایگان این واحدها و لزوم تأمین هزینه‌های مربوط به معاینه پزشکی مشمولان خدمت وظیفه عمومی که توسط مراکز درمانی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی مورد معاینه قرار می‌گیرند و به منظور تأمین هزینه خدمات و وسایل مورد نیاز مراکز درمانی نیروهای مسلح و پادار نمودن اعتبارات مربوط به هزینه‌های مذکور، لایحه زیر ارائه گردیده است.

سابقه قانونگذاری

سابقاً به موجب فراز چهارم بند «ز» تبصره (۹) قانون بودجه سال ۷۵ کل کشور مصوب ۷۴/۱۱/۱۱، مجلس شورای اسلامی، قانونگذار جواز اخذ مبالغی از معاینات چشم پزشکی متقاضیان گواهینامه رانندگی و مجوز مصرف آن جهت خرید تجهیزات معاینه و پرداخت حق الزحمه پزشکان معاین را صادر نموده بود. فراز چهارم بند «ز» تبصره ۹ قانون بودجه سال ۷۵ کل کشور اشعار می‌دارد: «از متقاضیان گواهینامه رانندگی که جهت انجام معاینات چشم پزشکی به مراکز معاینات چشم پزشکی راهنمایی و رانندگی مراجعه می‌نمایند، مبالغی معادل تعرفه‌های مصوب وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی اخذ و به حساب درآمد عمومی موضوع ردیف ۴۱۰۲۰۹ قسمت سوم این قانون واریز می‌شود.

معادل هشتاد درصد (۸۰ درصد) درآمد واریزی تا مبلغ هشتاد میلیون (۸۰,۰۰۰,۰۰۰) ریال از محل اعتبار ردیف ۵۰۳۲۵۹ قسمت چهارم این قانون در اختیار وزارت کشور قرار می‌گیرد تا جهت ایجاد تسهیلات و خرید تجهیزات معاینه و پرداخت حق الزحمه پزشکان معاین و تقویت نیروی انتظامی به مصرف برساند.»

طرح موضوع

با توجه به مقدمه توجیهی لایحه حاضر و نیز با عنایت به سابقه قانونگذاری در خصوص چگونگی دریافت و تخصیص اعتبارات حاصل از محل معاینات پزشکی و بهینه‌سازی آن در جهت تأمین هزینه خدمات و وسایل مورد نیاز مراکز درمانی، جای طرح این سؤال است که آیا در حال حاضر مفاد لایحه پیشنهادی به شکل مطرحه، پاسخگوی تأمین هزینه‌های مربوط به معاینه پزشکی مشمولان خدمت وظیفه عمومی که توسط مراکز درمانی وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی مورد معاینه قرار می‌گیرند و صرف آن در راستای تأمین هزینه خدمات و وسایل مورد نیاز مراکز درمانی نیروهای مسلح می‌باشد یا خیر؟

با توجه به مطالب بیان شده در مبحث سابقه قانونگذاری، ملاحظه می‌گردد که قانونگذار نسبت به خودگردانی واحدهای درمانی وزارت بهداشت و درمان و آموزش پزشکی عنایت داشته و با تأمین هزینه‌های مربوط به معاینات پزشکی و تجهیز وسایل و ملزومات ضروری واحدهای مذکور از طریق مبالغی که بابت معاینات پزشکی اخذ می‌گردد نظر مثبت دارد.

لذا لایحه حاضر تحت عنوان چگونگی دریافت و تخصیص اعتبار موضوع قانون نحوه معاینه پزشکی مشمولان خدمت و وظیفه عمومی در جهت سیاستهای پیشین قانونگذار قدم برداشته و در نظر دارد معادل مبالغی که توسط مشمولان خدمت و وظیفه عمومی به منظور انجام معاینات تخصصی پرداخت و به حساب خزانه واریز می‌شود، اعتبار خاصی در قانون بودجه هر سال پیش بینی کرده و در اختیار دستگاههای ذیربط قرار دهد تا در جهت پرداخت هزینه‌های مربوط به معاینات تخصصی مشمولان مذکور به مصرف برساند، که با عنایت به مطالب مذکور ضرورت تصویب آن بدیهی می‌نماید. با وجود این به نظر می‌رسد نکته ابهامی در لایحه پیشنهادی مزبور وجود داشته باشد که ذیلاً به شرح آن مبادرت می‌گردد.

همان گونه که در صدر ماده واحده حاضر به چشم می‌خورد، در نظر است که در اجرای تبصره (۲) ماده واحده قانونی نحوه معاینه پزشکی مشمولان خدمت و وظیفه عمومی مصوب ۱۳۶۸ و اصلاحی آن مصوب ۱۳۷۳، معادل مبالغی که برای معاینات پزشکی مشمولان خدمت و وظیفه عمومی اخذ و به حساب خزانه واریز می‌شود، اعتبار خاصی در قانون بودجه هر سال پیش بینی شده و جهت پرداخت هزینه‌های مربوط به معاینات تخصصی مشمولان مذکور به مصرف برسد.

بنابراین لایحه مزبور فقط اشاره به مبالغی دارد که در اجرای تبصره (۲) ماده واحده قانونی نحوه معاینه پزشکی مشمولان خدمت و وظیفه عمومی مصوب ۶۸ و اصلاحی آن مصوب ۱۳۷۳ از مشمولان اخذ می‌گردد.

همچنین در خصوص قسمت اخیر تبصره مذکور مرتبط با تأمین هزینه معاینات مددجویان مشمول تحت پوشش سازمان بهزیستی کشور و افرادی که به تأیید کمیته امداد محل فاقد تمکن مالی هستند و از پرداخت وجه مزبور معاف می‌باشند، سکوت اختیار نموده و حکم صریحی در این باب ندارد.

تبصره مورد بحث اشعار می‌دارد: «مشمولانی که نیاز به معاینه تخصصی داشته باشند قبلاً باید هزینه‌های پیش‌بینی شده را به حساب دولت پرداخت نموده و پس از معاینه طبق این قانون با آنان رفتار می‌شود. مددجویان مشمول تحت پوشش سازمان بهزیستی کشور و افرادی که به تأیید کمیته امداد محل فاقد تمکن مالی هستند از پرداخت وجه مزبور معاف می‌باشند».

به عبارت دیگر در متن لایحه پیشنهادی معلوم و مشخص نیست که آیا بنابراین بوده که افراد مذکور به نحو رایگان معاینه شوند یا کمیته امداد و سازمان بهزیستی هزینه‌های آنان را بپردازد و یا بودجه آن به نحو دیگری تأمین گردد؟

به نظر می‌رسد در لایحه پیشنهادی نیاز به رفع این ابهام و تعیین حکم صریح ضروری باشد؛ چرا که هدف از ارائه لایحه حاضر با توجه به خودگردانی و عدم دریافت کمک در قبال خدمات رایگان به مشمولان موضوع این قانون، تعیین محل برای تأمین این نوع هزینه‌ها نیز می‌باشد که می‌توان به یکی از صورتهای

تعیین اعتبار خاص در بودجه سالانه وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی - پرداخت هزینه‌های مزبور حسب مورد توسط کمیته امداد امام خمینی (ره) یا سازمان بهزیستی - الزام دستگاههای ذی ربط به ارائه خدمات بهداشتی رایگان در چارچوب تبصره (۲)، خلاء قانونی لایحه پیشنهادی را مرتفع نمود.

۳- پیشنهاد

جهت رفع ابهام موجود در متن لایحه حاضر پیشنهاد می‌شود به یکی از طرق ذیل راه حل این موضوع در لایحه مورد بحث پیش‌بینی گردد:

- الف - به صورت تعیین اعتبار خاص در بودجه سالانه وزارت بهداشت، درمان و آموزش پزشکی؛
- ب - تصریح به پرداخت هزینه‌های مزبور توسط کمیته امداد امام خمینی (ره) یا سازمان بهزیستی؛
- ج - الزام دستگاههای ذی ربط به ارائه خدمات بهداشتی رایگان در چارچوب تبصره (۲).